

[Skruksager Skau]

sig om, og det er også det, som hr. Ivar Nørgaard har bekræftet.

Vi har alle sammen i mange år talt om, at EF skulle gøres bedre, at EF skulle nå alle de mål, som vi har i Romtraktaten, og som var grundlaget for det store ja ved folkeafstemningen i 1972.

Nu er lejligheden der. Det drejer sig først og fremmest om det indre marked. Det drejer sig om forskning og teknologi, det drejer sig om miljø og arbejdsmiljø, det drejer sig om at få det indre marked realiseret, og det får vi gjort nu ved en smidiggørelse af beslutningsprocessen fra enstemmighed til kvalificeret flertal, for vi ved jo af erfaring, at det medfører hurtige resultater. Det nye beslutningssystem for det indre marked er jo et system, som vi allerede har på landbrugsområdet og på fiskeriområdet.

Ved ændringerne i Romtraktaten får vi også endelig juridisk ret til selv at fastsætte højere arbejdsmiljø- og miljøkrav, og vi har også fortsat mulighederne for i givet tilfælde at nedlægge veto.

Det er klart, at en endelig godkendelse af ændringer til Romtraktaten og ratificeringen af EPS-traktaten ikke på nogen måde anfægter vores suverænitæt, som også hr. Svend Auken slog fast i Politiken i midten af januar.

I EF er vi med i et forpligtende samarbejde, og det har givet fremskridt internt, ingen tvivl om det. Det har også bevist sin selvstændighed i international politik. Danmark er med i andre regionale og internationale organisationer, som ikke er direkte forpligtende, og vi ved jo af erfaring, at det meget sjældent giver nogen egentlige resultater.

Folketingets tilslutning til EF-pakkens afsnit om det udenrigspolitiske samarbejde, det, vi kalder EPS, medfører, at det udmærkede udenrigspolitiske samarbejde, som er blevet bygget op i løbet af de sidste 15 år, bliver skrevet ned, bliver til en traktat, hvorefter hvert medlemsland beholder sin fulde ret til at tage selvstændig stilling og bevarer sin ret til et udenrigspolitisk samarbejde også med andre lande. F.eks. kan Danmark bevare og eventuelt udbygge samarbejdet med de øvrige nordiske lande, hvis man ellers kan blive enig om det.

Venstre finder det hensigtsmæssigt, at ændringerne til Romtraktaten indsættes i dansk ret, ligesom tiltrædelsestraktaten og Rom-

traktaten blev det i 1972. Den samme tilslutning kan venstre give til beslutningsforslaget, der bemyndiger regeringen til på Danmarks vegne at ratificere EF-pakken, Den Europæiske Fælles Akt, og så håber jeg, at Danmark hurtigt kan behandle forslagene i tinget, så ratificering fra dansk side kan finde sted, eventuelt allerede før andre lande gør det.

Jeg føler også, at det bliver en spændende periode, som hr. Ivar Nørgaard også har omtalt det, fordi vi jo nu har og får nogle nye muligheder. Med ret stor sandsynlighed bliver det vel Danmark, som under Danmarks kommende formandskab som et af de første lande kommer til at stå som garant for, at de nye redskaber bliver lagt rigtigt i hånden, og at det bliver arbejdsredskaber og ikke bare pynt på væggen.

Gert Petersen (SF):

Da vores markedspolitiske ordfører, hr. Gade, ikke kan være til stede, har jeg påtaget mig ordførerskabet i denne omgang.

Socialistisk folkeparti meddelte inden folkeafstemningen, som var en vejledende folkeafstemning, at vi var imod pakken. Vi anser denne ændring for at være til skade for Danmark, vi stemmer efter vores overbevisning i henhold til grundlovens § 56, og følgelig stemmer vi imod ratifikationen. Det blev også meddelt inden folkeafstemningen.

Hvis det havde været en bindende folkeafstemning, havde det naturligvis forholdt sig anderledes. Vi er tilhængere af, at man afgør nogle spørgsmål ved bindende folkeafstemning, men det var det jo netop ikke, og det havde også sine bestemte forfatningsmæssige grunde. Det var statsministeren, som søgte en udvej efter at have lidt et nederlag her i folketinget.

SFs opfattelse er som sagt uændret. Vi beklager, at en række partier nu skifter holdning som følge af den vejledende folkeafstemnings resultat, men vi ønsker i øvrigt ikke at gå i polemik med disse partier. Vi erkender, at man også kan begrunde et sådant standpunkt.

Vi tror, at det er betydelig vigtigere, at der etableres et rimeligt samarbejde mellem dem, som ved afstemningen her i folketinget og senere under diskussionen i forbindelse med folkeafstemningen udtalte sig imod pakken. Jeg tror, det er vigtigere, at der etableres et